

Stadsrummet är präglad av tydliga gränser – mellan privat och offentligt, mellan mitt och ditt. Men det finns också obestämda, vaga platser. Bortträngda ur stadens medvetande, fulla av möjligheter och skräp. Det är en sådan plats som konstnärerna Kajsa G. Eriksson och Lena T H Berglin i Vague Research Studios arbetat med, för att undersöka kontroll och begär i det offentliga rummet.

Den vaga platsen, kallad Runda ringen i Västra Frölunda, kommer att bebyggas under 2015. Den kommer därmed att försvinna som offentlig plats. Genom att befinna sig på denna vaga plats under längre tid, och genom samtal med de som besöker denna mellanrumsterräng, har VRS försökt koppla platsens symboliska och känslomässiga karaktär till de aktiviteter som förekommer där till vardags.

De grupper som hade starkast närvaro på platsen var barn och alkoholister. Och efter ett år av dialoger, workshops och tät dokumentation har VRS samlat ett arkiv med 3500 bilder, material, spår och samtal. Utifrån detta kommer de under våren 2014 att producera en film med titeln "Barnen, alkoholisterna och konstnärerna."

Filmen är strukturerad utifrån tolv steg – grundat i de tolvstegsprogram, som är benämningen på ett stort antal andliga program mot beroende och tvångsmässiga beteenden, kanske främst förknippat med Anonyma Alkoholister. En struktur som krok i och kommenterar projektets konstnärliga arbete med att bearbeta begär.

Vi publicerar här en del av projektet tillsammans med texter som bygger på samtal med en av konstnärerna.

(1) En vag plats karakteriseras av provisorium och det temporära. En sådan plats inbegrips inte i gängse föreställning om vad staden är. I det offentliga rummet är det nästan alltid bestämt vad man ska känna. En vag plats görs osynlig inte bara geografiskt utan också språkligt då den antingen nämns eller enbart talas om som problem. Ett slags

stadens omedvetna. En lockande plats. En obehaglig plats. En möjligheternas plats. En plats för dumpning av byggskräp, liggunderlag, människor och snö efter rökning.

(2) Konstnärerna ville använda det vaga för att utmana begäret efter perfektion och styrning. I sökandet efter en vag plats fann de Runda ringen i Västra Frölunda. En nedsänkt, cirkulär och dränerad gräsplätt. Nära köpcentret, kulturhuset, skolan, höghusen och det nya Frölunda som börjar ta form i och med byggandet av radhus.

STEG 2
Vi köpt att tro att en
kraft större än vår egen
kunde återge oss vårt
förstånd.

En satsning som enligt politiker är till för att människor i förorten ska få chans att inleda sina bostadskarriärer. Det är en möjligheternas plats. För konstnärer, för barn, för alkoholister och för bostadsbolag.

(3) Den vaga platsen är kraften som konstnärerna lämnar över sig till.

STEG 3
Vi beslutat att lägga
vår vilja och vårt liv
i händerna på en
större kraft, sådan vi
uppfattar den.

(4) Konstnärerna ville arbeta så öppet som möjligt. Ville inte exkludera någon eller något. Kaninerna. Skolbarnen. Skräpet. Hundskallen. Kylan på vintern. Alkoholisterna. Gatlyktorna. Fritidspedagogerna.

(5) Kombinationen barn och missbrukare är inte ovanlig. De delar ofta på platser. Ingen annan har tid att använda dem.

(6) Konstnärerna använde sig av sin sociala och kulturella status för att få tillgång till platsen. De var ofarliga tanter med ullgarn. De var vaga i sin intention. Men det var viktigt att de tydligt utförde något på platsen. De vävde två stora bokstäver i träden: VF. Här är vi. Här är Västra Frölunda. Valet att arbeta med fibrer och garn gjorde att platsen

STEG 6
Vi var helt beredda att
låta en större kraft än
oss själva avlägsna alla
brister.

påverkade formen. Ullgarn är ett mänskligt material med en mänsklig livslängd. Det förstörs av att vara utomhus. Ofarligt för barn och djur. Det går sönder. Att välja fibertråden, att välja den enklaste komponenten som utgångspunkt var också en kritik mot alltför färdiga artefakter och material som inte går att göra något med. Speciellt en kritik mot helt överdesignade lekplatser. Men det gäller också själva platsen: en rund ring är en enklare, mer öppna, komponent i staden än ett område avsatt för endast en aktivitet.

(7) Att säga nej. Att avstå från ett begär. Nyktra alkoholister vet hur man säger nej. Och om man börjar prata med människor, om man benämner "alkoholister" får man alltid ett svar. När man påstår något om "alkoholisterna" så kommer det alltid en motberättelse. Barnen talade om för konstnärerna att det inte heter "fyllisar". Att det

STEG 7
Vi bad om hjälp om
större kraften att av-
lägsna våra brister.

alltid triggar ett svar säger något om vad alkohol spelar för roll i Sverige. Och man tänker att det är olika grupper, men de överlappar ju varandra, exempelvis genom familjeband, alkoholisterna och barnen.

(8) Botgöring. Vem ska jag höra av mig till om jag byggt bostadsrätter? Vem ska jag höra av mig till om jag missbrukat shopping i köpcentret?

STEG 8
Vi gjorde upp en
förteckning över alla
de personer vi hade
gjort illa och var
beredda att gottgöra
dem alla.

(9) Kristendomen har sett ner på mode. Moraliserat över det. Eftersträvat kontroll genom att släppa kontroll. Fikonlövet var det första plagget. Då uppfanns också nakenhet.

STEG 9
Vi gottgjorde person-
ligen dessa människor
så långt ut vi var öns-
kligt utan att släppa
dem eller andra.

(10) En plats som inte är någonting. Som ska bli någonting. Som ska identifieras och generera identiteter. Ordnas upp. Organiserar. Fixas till. Begäret efter tydligt gränssättande som inte stämmer överens med hur människor lever. Det vaga innebär andra möjligheter. För de som bor nära de vaga platserna betyder de andra saker än

STEG 10
Vi fortsatte vår
självräddningen och
erkände genast när vi
hade fel.

jungfrulig mark som väntar på att bebyggas.

(11) Begäret efter gränser som inte stämmer överens med hur människor lever. Vad är tillåtet. Parallellt till mode. Barnen gjorde egna vävar med ullgarnet mellan träden. När konstnärerna frågade om man fick göra så, skrek de unisont NEJ!

STEG 11
Vi sökte genom inre
samtal och meditation
fördjupa vår medvetna
kontakt med den större
kraften. Därvid vi endast
bad om insikt om dess
vilja med oss och styrka
att utföra den.

(12) Vi var två. Vi blev många. "Du klarar dig inte ensam."

STEG 12

När vi som resultat
av dessa steg, själva
hade fått en inre vision
försökte vi förä detta
budskap vidare till andra
och tillämpa dessa
principer i alla våra
engagemang.